

XIV.

Forslag til Lov,

indeholdende

nogle Forandringer i Forligslovgivningen.

(Fremst i Landstinget den 8de Oktober 1889 af Justitsminister Mellemann.)

§ 1.

Forlig indgaaede i Forligskommissionsmøder, der ere afholdte udenfor de Tider, som ved almindelig Regel ere hertil bestemte, kunne ikke faa Eksekutionskraft førend paa den Dag, da det nærmest paafølgende ordentlige Forligskommissionsmøde holdes. Ligeledes skulle Forlig, der ere indgaaede for andre Forligskommissioner end den, for hvilken Sagen efter Lovgivningens almindelige Regler eller efter Vedtagelse i Gjældsbreve eller Kontrakt skulde indbringes, først kunne faae Eksekutionskraft paa den Dag, da det nærmest paafølgende Møde af rette vedkommende Forligskommission holdes.

§ 2.

Foruden de Tilfælde, i hvilke man efter de hidtil gjældende Regler kan gaa Forligskommissionen forbi, skal dette ogsaa være tilladt i Kontra- og Kontinuationsfølgemaal.

Derimod ophæves den ved Forordningen af 10de Juli 1795 § 23 hjemlede Ret til at undlade Forligsprøve i civile Sager, som anlægges efter vedkommende Ministeriers eller Øvrigheders Foranstaltning, eller som anlægges mod de nævnte offentlige Myndigheder.

§ 3.

Stævning mister ikke sin Gyldighed, fordi den er forkyndt, forinden Forligsmægling har fundet Sted, men hvis Forligsmæglingen ikke er sluttet til den Tid, Stævningen falder i Rette, har Sagsøgeren, hvis han ikke vil se Sagen afvist, at begjære Udsættelse, indtil Forligsmæglingen er sluttet, og Frettelæggelsen samt Betalingen derfor stilles da i Bero saalænge.

§ 4.

Uoverensstemmelser mellem Forligsklagen og Stævningen, Paastandene eller idvrigt den under Sagen brugte Procedure skulle ved Bedømmelsen af Forligsmæglingens Behørlighed ikke komme i Betragtning, naar det efter Forligsklagens Indhold kan antages, at Sagen i sin Almindelighed har været Gjenstand for Forligsprøve.